

HALLO! Groeten mit St Paul

Mariannahill in Nederland

Info 17NL September 2016

IN MEMORIAM

Br. Herman Verkuijlen

Missionaris van Mariannahill

Geboren te Volkel op 01.01.1930

Professie op 19.03.1951

Uitgezonden naar de missie in 1961

Gestorven op 22.08.2016

*Begraven op het kerkhof van het
Missiehuis St. Paul te Arcen op 27.08.201*

“Ene contente mens” is een Brabants volks predicaat waarmee bepaalde karakters worden bedacht. Zo zou ook Br. Herman kunnen worden getypeerd. Eenvoud, bescheidenheid, tevredenheid, daartoe toewijding tot zijn religieuze roeping en zijn ambachtelijk beroep maakten hem sympathiek in omgang met mensen. In de eerste jaren van zijn verblijf op St. Paul was hij in de agrarische sector van het klooster werkzaam. Als missionaris in Zuid-Afrika sinds 1961 kwamen zijn talenten als automonteur tot volle ontplooiing. Dat bracht hem in contact met veel mensen binnen en buiten de gemeenschap van Mariannahill. Hij vond alom waardering als een mens wegens zijn persoonlijke kwaliteiten en als een vakman met technische vaardigheden. Wegens lichamelijke beperkingen keerde hij in 2014 voorgoed terug naar het missiehuis St. Paul waar hij zijn laatste rustplaats heeft gevonden.

Thuis na een vervuld leven

Broeder Herman is op de laatste avond van zijn 86jarige leven op 22 augustus 2016 om 22.30 voorgoed thuisgekomen. Na een wel besteed leven als missionaris in dienst van de missie van de Kerk en de Congregatie van Mariannahill is hij nu neergestreken op de plaats waar hij zijn godgewijde leven op St. Paul 65 jaar geleden begonnen is. Een vervuld leven wanneer we terugkijken naar waar hij overal geleefd en gewerkt heeft. Zijn leven stond op de eerste plaats in de dienst van zijn medemissionarissen in zover hij met zijn vakmanschap bijdroeg aan het uitvoeren van hun primaire missieopdracht, de verkondiging van de Blijde Boodschap met alles, ook technische zaken, wat daarmee samenhangt. Zijn hulpvaardigheid werd alom hooggewaardeerd, niet alleen door zijn medemissionarissen maar ook door veel andere inwoners van het Zuid-Afrikaanse bisdom Mariannahill. Br. Herman wordt nog alom geprezen om zijn hulpvaardigheid en bekwaamheid als automonteur.

Toen zijn gezondheid hem in de laatste jaren niet meer toestond zijn dagelijks handwerk te verrichten, keek hij met een realistische blik in de toekomst en accepteerde het feit dat zijn dagen langzaam ten einde liepen. Hij was klaar om zijn laatste vlucht naar zijn uiteindelijke rustplaats te beginnen. Dit blijkt duidelijk uit een brief die hij

2014 aan zijn overste in Mariannahill schreef. Hij verbleef toen in een bejaardenhuis in gezelschap van zeven

bejaarde missionarissen onder wie drie bisschoppen. De overste van het huis, Mgr. Paul Khumalo CMM, de voormalige aartsbisschop van Pretoria, stuurde na het bericht van de dood van Br. Herman een afschrift van een brief die hij in het archief juist onder ogen had gekregen. Deze brief was aan de provinciale overste van Mariannahill gericht. Br. Herman geeft daarin een korte samenvatting van zijn leven en werk in het bisdom Mariannahill. Heel nuchter en realistisch schrijft Br. Herman:

Beste Pater Bheki,

“Hiermee wil ik u laten weten dat ik naar mijn gevoelens aan het einde van de weg ben gekomen, die me in 1961 naar Mariannahill in Zuid-Afrika heeft geleid. Tijdens de afgelopen jaren heb ik geprobeerd naar best vermogen als Broeder van Mariannahill de kerk van dienst te zijn. Maar voordat mijn lichamelijke conditie, vooral het lopen, slechter wordt heb ik besloten terug te gaan naar de plek waar ik mijn religieus leven ben begonnen, namelijk St. Paul, Arcen in Nederland. Staat u mij toe in het kort te beschrijven hoe ik mijn gelukkige jaren in Afrika heb doorgebracht. In 1961 kwam ik aan in Zuid-Afrika. Daarvoor had ik de leiding van de boerderij op Missiehuis St. Paul in Arcen.

In voorbereiding op mijn toekomstige taak in Z.A. had ik daar deelgenomen aan een cursus voor automonteurs. Na aankomst in Z.A. verbleef ik korte tijd op St. Isidore Farm, IXOPO, vanwaar ik verhuisde als plaatsvervanger naar Bulwer, St. Pau l's Mission. Daarna volgde in 1963 een overplaatsing naar REICHENAU statie waar ik als "induna" (leider/baas) verantwoordelijk was voor de ongeveer vijftig arbeiders op de boerderij, een onmogelijk zware taak.

Toen ik voor de eerste keer voor vakantie naar Nederland ging heb ik daarom gevraagd voor een overplaatsing naar Papoea Nieuw- Guinea. Mijn aanvraag werd echter afgewezen omdat ik niet door de strenge medische keuring kwam. Mijn nieuwe voorstel om een vervolgcursus voor automonteur te volgen werd welwillend aangenomen door zowel de bisschop als ook de provinciaal van Mariannahill. Zo keerde ik uiteindelijk terug naar Zuid- Afrika met de opdracht om als monteur voor het bisdom te werken vanuit de autowerkplaats op de missiestatie in St. Isidore. Dertig jaar heb ik dit werk gedaan tot het jaar 2000; auto's repareren, elektriciteit installeren en repareren, vaak samen met Pater Adrian Bruggink. Ook het installeren en repareren van waterpompen op de missiestaties door het hele bisdom hoorde bij mijn werkterrein. In 2001 ging ik naar MARIANTHAL statie (IXOPO) om daar mijn werk voort te zetten tot 2013. Uiteindelijk begaven mijn lichamelijke krachten het zodat ik niet meer kon doorgaan. Tot mijn groot verdriet moest de missie garage gesloten worden.

Intussen ben ik ingetrokken in het Missiehuis Mater Dolorosa voor gepensioneerd, waar ik me goed thuis voel tussen de oudere medebroeders, maar toch geloof ik dat de levensomstandigheden op St. Paul gunstiger zijn wat mijn gezondheid betreft. Ik ben dankbaar voor de vele, gelukkige jaren van werk en leven in de gemeenschap van de provincie van Mariannahill. Ik verzoek u nu voor een overplaatsing naar de Regio van Nederland. Ik hoop dat ik samen met de medebroeders van St. Paul in Arcen, NL. – als het Gods wil is – mag genieten van een rustige levensavond zoals we zeggen in het avondgebed". (Mater Dolorosa Home, 3 May 2014)

*Begravenis Br. Herman Verkuijlen, 27 -08-2016.
Kloosterbegraafplaats van Missiehuis St. Paul, Arcen
NL.*

Dit is het getuigenis als een testament van een man die zich in alle eenvoud overtuigend en in trouwe dienstbaarheid op zijn manier en met zijn talenten onvoorwaardelijk voor het Rijk Gods heeft ingezet. Wij danken God voor de gift van Br. Herman, die wij in deze viering in Gods hand teruggeven. Na het einde van zijn vogelvlucht

op deze aardbol heeft hij zijn uiteindelijke bestemming in Gods heerlijkheid bereikt. Zoals Jezus eens heeft gezegd: "Welkom, getrouwe dienaar, de nieuwe wereld is voor jou. Want mijn Vader heeft het echte geluk voor jou bestemd. Dat was al de bedoeling vanaf de schepping", Mt. 25,34. (Uit de toespraak bij de uitvaartdienst)

St. Paul, Arcen een groeiende gemeenschap!

Groei in de omgekeerde richting, niet door aanwas van onder op maar door een aanvulling van boven af, dat is ook mogelijk. Na 50 jaar missie activiteiten in Afrika is **Pater Jan Bouma** Sint Paul teruggekeerd. Na Friesland heeft hij daar later op een ander niveau wortel geschoten die in het Zuidelijk Afrika tot volle vruchtbaarheid is uitgegroeid. Na zeven jaar in de opleiding van Broederkandidaten op St. Paul en drie jaar parochiewerk in Amsterdam, vertrok Pater Jan in 1968 naar Zuid-Afrika. Hij begon zijn werkzaamheden op het kleinseminarie van het bisdom Mariannahill, eerst als leraar en later als rector en tegelijkertijd als pastoor van de parochie IXOPO. Van 1984 tot 1993 was Pater Jan Bouma provinciaal van Mariannahill. Toen de nieuwe vestiging van Mariannahill in Zambia in de beginperiode gebrek aan personeel leed, verhuisde pater Jan Bouma daarheen. Ook in deze nieuwe regio is hij voor een periode van negen jaar provinciaal geweest. Deze jaren waren gevuld met opleiding van kandidaten, onderricht in scholen, en parochiewerk. Er is een tijd van werken en een tijd van kalm aan doen. Die tijd is nu voor Pater Jan aangebroken en waar is er een betere plaats om deze tijd door te brengen dan St. Paul, Arcen en omgeving?

Een verlofganger uit het verre oosten

Niet alleen in de tijd van Jezus kwamen er wijzen uit het oosten, ook vandaag komen er sporadisch wijzen op uit het verre oosten zoals **P. Alfons Voorn**, die uit Papoea Nieuw- Guinea arriveerde voor een verlof inclusief deelname aan het generale kapittel in Rome in oktober.

St. Paul 2016 – Waar eens koeien vredig graasden.

Redacteur: Pater Frans Lenssen. Email; flenssen@mariannahill.nl